

udsætning. Det bliver altsaa 510 Fanger, hvilket er over $\frac{1}{4}$ af det samlede Antal, som Regjeringen ventede, den vil komme til at anbringe i de forskjellige Straffeanstalter, paa hvilke Systemet med fælles Arbeids- og Sovefale vil blive anvendt; men dette Antal finder jeg er meget for stort, medens det Antal, hvorpaa Isoleringsystemet skal anvendes, forekommer mig at være meget for ringe, og det er egentlig Hovedgrunden, hvorfor jeg ikke kan gaae ind paa Regjeringens Forslag. Iøvrigt skal jeg til de Mangler, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Kahser) fremhævede ved Straffeanstalten paa Christianshavn, endnu tilføie een, der synes mig at være temmelig betydelig. Man har paataenkt at opføre Vølg for Inspecteuren, Justitsfergeanten, Dekonomisriveren og for Mesteren; det troer jeg er i sin Orden; men naar man saa tillige vil indrette Vølg for Spisemesteren og for Mestersvenden, saa mener jeg, at dette er overskødt og ikke behøves. Det er en Forsøgelse af Afgifterne, som jeg troer, man gjør vel i at tage Hensyn til, naar man tager Sagen under Overveielse. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at jeg finder, at den Sum af 189,358 Rd., som er beregnet til Ombygning af Straffeanstalten paa Christianshavn, hvori der skal anbringes 300 Mandfanger, ikke staaer i Forhold til den Sum, der er beregnet til Opførelse endogsaa fra Nytt af af Qvindesængslet sammesteds, nemlig 140,663 Rd. Jeg synes, at dette forudsætter en ganske overordentlig dyr Maade at forandre Mandesængslet paa.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har imod Cellesystemet gjort opmærksom paa, at det hovedsagelig er og bør være indrettet saaledes, naar man vil behandle Fangerne rigtig, at det fremkalder hos dem en kraftig moralsk god

Billie, saa er jeg dert fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand. Naar han tillige siger, at vi bør stræbe efter at behandle Fangerne paa en saadan Maade, at han, naar han igjen kommer ud i Livet, da kan være istand til at færdes og tumle sig mellem de Menneffer, som det er naturligt og i sin Orden, at han kommer sammen med, saa er jeg ogsaa dert enig med ham; men jeg mener, at vi skulle bestræbe os for at levere ham tilbage til Samfundet med en saa kraftig og god moralsk Billie, som vi formaae. Nu indrømmer jeg gjerne, at dersom vi havde det i vor Magt at sætte ham sammen med saadanne Personer, som kunde foregaae ham med et godt Exempel og som han kunde lære noget Godt af ved at være sammen med dem, ja, da var det meget bedre at lade ham affone sin Straf i Selskab end at lade ham være i enkelte Celler, men det er jo netop det, vi ikke kunne; vi kunne jo ikke skaffe ham fri for disse fordærvelige Beværelser, og derfor er det, vi sætte ham i enkelt Celle, derfor er det, vi gjøre, hvad vi efter Omstændighederne kunne gjøre, vi isolere ham fra de fordærvelige Omgivelser, da vi ikke kunne skaffe ham Omgang med ufordærvede Folk; det er Hovedsagen, det er Hovedtanken. Naar den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at vi skulde sysselsætte Fangerne saaledes, at de kunde være i Virksomhed i det Frie, saa er jeg i denne Henseende enig med ham; men han har endnu ikke paavist noget Midde, hvorved det kunde realiseres, og jeg kan heller ikke foreslaae noget, altsaa er det jo bedst, vi blive staaende ved det, vi have. Derhos maa jeg gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Rigsdagsmand anførte dette som et Forsvar enten for Regjeringens eller Mindretallets Forslag, saa kan det jo ikke bruges, thi der tænkes hverken i Regjeringens eller Mindretallets Forslag paa at beskæftige Fangerne i det Frie, derom er der slet ikke Tale.